

## RECENSIE

\*\*\*

de personages openen het stuk over geacteerd  
onbereikbaar en onnatuurlijk  
je valt binnen in de woestenij  
het toneel toont verdrietige chaos  
een wervelwind van vragen zonder antwoorden  
egoïstisch geschreeuw vult het geluid  
als antwoord op onwetendheid

het stuk neemt je mee naar het riool van de familieband  
waar ze proberen uit te zoeken  
of hun spelende verleden een leugen is  
of de leugen hun gespeelde verleden  
samen bezoeken ze de landschappen van verborgen verdriet  
om het heden te kunnen verstaan

in de tweede akte stormen kleine kinderen het toneel op  
als onaangekondigde, ongehoorde vijanden  
het laat de personages verstarren door verbazing  
in hun harnassen als kooien waarvan de spijlen  
genageld zitten in de gaten van een hobbelige jeugd

de destructieve kracht van woorden  
laat sommige personages hun pijn doodzwijgen  
het theaterstuk laat zien dat aangedaan leed blijft bestaan  
ook al heb je achteraf spijt van wat je hebt gedaan

tijdens de laatste akte begint vastgevroren liefde langzaam te  
ontdooien

tongen raken moe van zinloze discussies

oren krijgen de ruimte om de stemmen

met het geluid van schuldgevoel te horen

de personages spelen waarachtig en puur

ze creëren samen nieuwe antwoorden op oude vragen en

laten zien dat het streven naar perfectie een illusie is\*

*\*dit is echter ook een valkuil waardoor het stuk commercieel niet  
goed zal werken*

## BEERPUT

die donkere dag in een gekleurde tijd  
lichaamsvreemd op haar huid  
zijn leugens waren duistere ruimtes  
waarin zij een thuis vond  
zijn handelen bepaalde haar denken  
als ruiters van gedachtegangen  
reed hij haar naar de schuldige nacht  
waar consent verdronk tussen benen  
waar twee belevingen samensmolten  
naar de waarheid die het mooiste klinkt  
haar stem weggegooid in de tissue  
die hem van haar afveegt  
het gegrom van de beer  
liet haar zwijgen in de put